

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก

เรื่อง

การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ
เรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๐

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก
อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก
เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๐

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติ ว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ประกอบกับพระราชบัญญัติความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก
เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๐

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราพระราชบัญญัติตำบลกระโทก ว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก และนายอำเภอโขกชัย จึงออกข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ในเขตตำบลกระโทก นับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศในที่เปิดเผยแล้ว

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานสาธารณสุข หัวหน้าโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนพะโค ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า แก้ว มูลสัตว์ ขากสัตว์ และรวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่รองรับสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า ห้องส้วม ทางระบายน้ำ

“ที่รองรับมูลฝอย” หมายความว่า ถังขยะหรือที่รวบรวมขยะ

“สถานที่เอากัน” หมายความว่า อาคารบ้านเรือน สถานที่สำนักงาน สถานที่ประกอบการประเภทต่างๆ รวมตลอดถึงโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า สาธารณสมบัติของแผ่นดินนอกจากที่รกร้างว่างเปล่าและหมายความรวมถึงถนนและทางน้ำด้วย

“สถานที่สาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้เป็นที่สาธารณะสำหรับประชาชนเข้าเพื่อการบันเทิงพักผ่อนหย่อนใจ หรือการชุมนุม

“ถนน” หมายความว่า ทางเดินรถ ทางเท้า ไหล่ทาง ทางข้าม ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ตรอก ซอย สะพาน หรือถนนส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้เป็นทางสัญจรได้

“ทางน้ำ” หมายความว่า ทะเล หาดทรายชายทะเล อ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ ห้วยหนอง คลอง บึง คู ลำธาร และหมายความรวมถึงท่อระบายน้ำด้วย

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน เรือ แพ ตลาด คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความถึงอัมจันทร์ เขื่อนประตูน้ำ อุโมงค์ หรือป้ายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“ซากยานยนต์” หมายความว่า รถจักรยานยนต์ เครื่องจักร เรือล้อเลื่อน ยานพาหนะอื่นๆ ที่เสื่อมสภาพจนไม่อาจใช้การและหมายความรวมถึงชิ้นส่วนของรถ เครื่องจักรกลหรือยานพาหนะ

ข้อ ๕ ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในสถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในทางสาธารณะ เช่น ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น อนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดไว้ให้ โดยเฉพาะ

(๒) ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลทิ้งลงไปทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดมิให้สิ่งปฏิกูลมีกลิ่นเหม็นส่งออกมาข้างนอก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับขยะมูลฝอย

(๔) ห้ามผู้ใดรับจ้างเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากอาคารสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตเก็บขนสิ่งปฏิกูลมูลฝอยที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนด ไว้ในสัญญา

(๕) ห้ามผู้ซึ่งมิได้ เป็นเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก ทำการขน ถ่าย เท ค้าย้าย หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขน เรือขน หรือสถานที่เหมืองลอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก

(๖) ผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในสถานที่ ที่อยู่ในความครอบครองของตน

(๗) ที่รองรับสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ต้องไม่รั่ว มีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์พาหะนำโรค

(๘) ผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ ซึ่งอยู่นอกเขตการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้กำหนดให้จัดเก็บจะต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยการเผาหรือฝัง หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือบริเวณของอาคารที่อยู่ติดกับทางเท้า มีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาด ทางเท้าที่อยู่ติดกับอาคารหรือบริเวณของอาคาร

ในกรณีที่ที่เป็นตลาดไม่ว่าจะเป็นตลาดที่ขายอาหารหรือที่สินค้าประจำทุกวัน หรือเฉพาะคราว ให้เจ้าของตลาดมีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดทางเท้าที่อยู่ติดกับตลาด และให้ผู้ครอบครองส่วนใดส่วนหนึ่งของตลาด ที่หน้าที่รักษาความสะอาดบริเวณตลาดที่ตนครอบครอง

ในการรักษาความสะอาด ตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าของผู้ครอบครองอาคารหรือบริเวณของอาคาร เจ้าของตลาดหรือผู้ครอบครองส่วนหนึ่งส่วนใดของตลาดจะมอบหมายให้คนหนึ่งคนใด หรือหลายคนเป็นผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดแทนตนเองก็ได้ และให้ผู้ได้รับมอบหมายมีหน้าที่และความรับผิดชอบแทนผู้ได้รับมอบหมายในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม และพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวผู้รับผิดชอบแทนผู้มอบหมายได้ ให้ถือว่าไม่มีการมอบหมาย และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือบริเวณของอาคาร เจ้าของตลาด หรือผู้ครอบครอง ส่วนหนึ่งส่วนใดของตลาดเป็นผู้รับผิดชอบในการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

ข้อ ๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๖ ให้บุคคล ตามข้อ ๖ มีอำนาจแจ้งผู้กระทำความฝ่าฝืน ข้อบัญญัตินี้มีให้กระทำการหรือให้แก้ไขการกระทำอันเป็นความผิดตามข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้ถูกแจ้งหรือผู้ถูกห้ามไม่ให้ปฏิบัติตาม ให้รีบแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อใช้เป็นหลักฐานว่าตนมิได้กระทำความผิด

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินผู้ใด

(๑) วางกระถางต้นไม้บนทางเท้า หรือปลูกต้นไม้ที่บริเวณภายนอกอาคารที่ดินเป็นเจ้าของหรือครอบครอง และปล่อยปละละเลยให้ต้นไม้เหี่ยวแห้งหรือมีสภาพกรงูรัง หรือปล่อยปละละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในกระถางต้นไม้ หรือที่บริเวณภายนอกอาคาร

(๒) ปล่อยปละละเลยให้ต้นไม้หรือธัญพืชที่ตนปลูกไว้ หรือที่ขึ้นเองในที่ดินของตนเองให้เหี่ยวแห้งหรือมีสภาพกรุงรัง หรือปล่อยปละละเลยให้มีการทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในบริเวณที่ดินของตนเอง ถ้าการปล่อยปละละเลยมีสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากสาธารณะ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารมีความผิดตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดอาบน้ำหรือซักล้างสิ่งใด ๆ บนถนน หรือใต้อาคารที่สาธารณะซึ่งมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือในบริเวณทางน้ำที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศห้ามไว้

ข้อ ๑๐ การโฆษณาด้วยการปิด ทิ้ง หรือโปรยแผ่นประกาศหรือใบปลิวในที่สาธารณะจะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาตด้วย

การขออนุญาต การอนุญาต การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และการงดเว้นค่าธรรมเนียมในการอนุญาต ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงและในกฎกระทรวงดังกล่าวต้องกำหนดให้ชัดเจนว่ากรณีใดพึงอนุญาตได้หรือ อนุญาตไม่ได้ และกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ด้วย

ความในวรรคหนึ่งมิได้ให้ใช้บังคับแก่การกระทำครอบครองราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่น หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำได้ หรือเป็นการโฆษณาด้วยการปิดแผ่นประกาศ ณ สถานที่ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้เพื่อการนั้น หรือเป็นการโฆษณาในการเลือกตั้งตามกฎหมายว่า ด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลหรือเทศบาลเมือง หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และการโฆษณาด้วยการปิดประกาศของเจ้าของรัฐผู้ครอบครองอาคารหรือต้นไม้ เพียงเพื่อให้ทราบชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ชื่ออาคาร เลขที่อาคาร หรือข้อความอื่นเกี่ยวกับการเข้าไปและออกจากอาคารนั้น

ข้อ ๑๑ การโฆษณา โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับอนุญาตแต่มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในการอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้โฆษณาปลด รื้อ ถอน ขุด ลบ หรือล้างข้อความหรือภาพนั้น ภายในเวลาที่กำหนด

ถ้าการโฆษณาดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง มีข้อความหรือภาพที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือลามกอนาจาร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจปลด รื้อ ถอน ขุด ลบ หรือล้างข้อความหรือภาพนั้น ได้เองโดยคิดค่าใช้จ่ายจากผู้โฆษณาตามที่ใช้จ่ายไปจริง

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขูด กะเทาะ ชีต เขียน พ่นสี หรือทำให้ปรกฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ ที่กำแพง ที่ติดกับถนน บนถนนที่ต้นไม้ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่อยู่ติดกับถนนหรือในที่สาธารณะ เว้นแต่เป็นการกระทำของราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำได้

ข้อ ๑๓ เจ้าของรถซึ่งใช้บรรทุกสัตว์ กรวด หิน ดิน ทราย สิ่งปฏิกูล มูลฝอยหรือสิ่งอื่นใด ต้องจัดให้รถนั้นอยู่ในสภาพที่ป้องกันมิให้มูลสัตว์หรือสิ่งดังกล่าวตกหล่น รั่วไหล ปลิว ฟุ้งกระจายลงบนถนนในระหว่างที่ไ้รถนั้น รวมทั้งต้องป้องกันมิให้น้ำมันจากรถรั่วไหลลงบนถนน

ถ้ามีกรณีดังกล่าวตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานจราจรหรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมจราจร มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่นำรถไปที่สถานีตำรวจ ที่ทำการขนส่ง หรือสำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและยึดรถนั้นไว้จนกว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองจะชำระค่าปรับ

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ปล่อยสัตว์ นำสัตว์ หรือจูงสัตว์ไปตามถนนหรือเข้าไปในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศห้ามไว้

(๒) ปล่อยให้สัตว์ถ่ายมูลบนถนนและมีได้ขจัดมูลดังกล่าวได้หมดไป

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้นำ ขบวนสัตว์ หรือจูงสัตว์ไปตามถนนและได้เสียค่าธรรมเนียมรักษาความสะอาดตามข้อกำหนดของท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดล้างรถยนต์ หรือล้อเลื่อนบนถนน หรือสถานสาธารณะ และทำให้ถนน หรือสถานสาธารณะสกปรกเลอะเทอะ

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ส่วนหนึ่งส่วนใดของถนนเป็นสถานที่ซ่อม เปลี่ยนแปลง ต่อเติมหรือ ติดตั้งอุปกรณ์รถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนที่เครื่องยนต์ ชัดข้องหรืออุปกรณ์ชำรุดในขณะที่ใช้ถนน เพื่อให้รถหรือล้อเลื่อนดังกล่าวใช้งานได้ต่อไป

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) กระทำด้วยประการใดๆ ให้ทางชำรุดเสียหาย

(๒) จอดหรือขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือ ล้อเลื่อนบนทางเท้า เว้นแต่เป็นการ จอดหรือขับขี่ เพื่อเข้าไปในอาคาร หรือมีประกาศของเจ้าพนักงานจราจรผ่อนผันให้จอดหรือขับขี่ได้

ข้อ ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้ง วาง หรือ กองซากยานยนต์บนถนนหรือสถานสาธารณะ

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้ง หรือ กองวัตถุใด ๆ บนถนน เว้นแต่เป็นการกระทำในบริเวณที่เจ้า พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ปรงอาหาร ขายหรือจำหน่ายสินค้าบนถนน หรือในสถานสาธารณะ

(๒) ใช้รถยนต์หรือล้อเลื่อนเป็นที่ปรงอาหาร เพื่อขายหรือจำหน่ายให้แก่ประชาชนบน ถนนหรือในสถานสาธารณะ

(๓) ขายหรือจำหน่ายสินค้าซึ่งบรรทุกรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนบนถนนหรือ ในสถานสาธารณะ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การปรงอาหารหรือการขายสินค้า ในถนนส่วนบุคคลหรือในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศผ่อนผันให้กระทำได้ในระหว่าง เวลาที่กำหนด ด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร

ข้อ ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดอยู่ในรถยนต์หรือผู้ขับขี่ หรือผู้นั่งซ้อนท้ายจักรยานยนต์ซื้อสินค้าที่ขายหรือ จำหน่ายในสถานสาธารณะหรือบนถนน ยกเว้นถนนส่วนบุคคล

ข้อ ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดจูง ไล่ หรือต้อนสัตว์ลงไปในทางน้ำซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศห้ามไว้ ณ บริเวณดังกล่าว

ข้อ ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้ง กรวด หิน ดิน ททราย หรือเศษวัตถุก่อสร้าง ลงในทางน้ำ หรือกองไว้หรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้วัตถุดังกล่าวไหลลงหรือตกลงในทางน้ำ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการตามวรรคหนึ่ง จัดการขนย้าย วัตถุดังกล่าวออกไปให้ห่างจากทางน้ำภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่กำหนด และถ้ากระทำผิดดังกล่าวเป็นอุปสรรคต่อการระบายน้ำ หรือทำให้ระบายน้ำ คู คลอง ตื้น เชน ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งแก้ไขให้ทางน้ำดังกล่าวคืนสู่สภาพเดิม ถ้า ละเลยเพิกเฉย นอกจากมีความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา แล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีสำหรับความผิดตามข้อบังคับต่อไป

ข้อ ๒๔ เจ้าของร้านจำหน่ายอาหารและหรือเครื่องดื่ม ซึ่งจัดสถานที่ไว้ สำหรับบริการลูกค้าได้ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่าสี่สิบคน ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกต้อง ด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อให้ลูกค้าใช้ระหว่างเปิดทำการค้า

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เจ้าของร้านจำหน่ายอาหารและหรือเครื่องดื่ม ซึ่งจัดให้มีขึ้นในบริเวณงานเทศบาลหรืองานใดเป็นการเฉพาะคราว

ข้อ ๒๕ เจ้าของสถานบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือก๊าซ สำหรับยานพาหนะ ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หรือเท หรือกองกรวด หิน ดิน ทราย หรือสิ่งอื่นใดในบริเวณที่ปลูกหญ้า หรือต้นไม้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่น หรือรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของ

ข้อ ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดโค่นต้นไม้ ตัด เติด หรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้เกิดความเสียหาย หรือน่าจะเป็นอันตรายแก่ต้นไม้ หรือใบ ดอก ผล หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นไม้ที่ปลูกไว้หรือขึ้นเองตามธรรมชาติในที่สาธารณะ หรือสถานสาธารณะ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของผู้ใดที่ได้รับมอบหมายจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้โค่นหรือ ตัดต้นไม้จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๘ ห้ามมิให้ถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะลงในที่สาธารณะ ซึ่งมีใช้สถานที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดไว้เพื่อการนั้น

ข้อ ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใด เท ปล่อย หรือระบายอุจจาระหรือปัสสาวะจากอาคารหรือยานพาหนะลงทางน้ำ

ข้อ ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใด เท ปล่อย หรือระบายอุจจาระหรือปัสสาวะจากอาคารหรือยานพาหนะลงทางน้ำ

ข้อ ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) บ้วนหรือถ่มน้ำลาย เสมหะ บ้วนน้ำหมาก สั่งน้ำมูก เทหรือทิ้งสิ่งใด ๆ ลงบนถนนหรือบนพื้นรถหรือพื้นเรือโดยสาร

(๒) ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในสถานสาธารณะนอกอาณาเขตหรือที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดไว้

ข้อ ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยลงบนที่สาธารณะ

(๒) ปล่อยปละละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของตนในสภาพ ที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ

ข้อ ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย น้ำโสโครกหรือสิ่งอื่นใดลงบนถนนหรือทางน้ำ

ความในวรรคหนึ่งมิให้บังคับแก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเรือหรืออาคารประเภทเรือแพ ซึ่งจอดหรือลอยในท้องที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังไม่ได้จัดส้วมสาธารณะ หรือภาชนะสำหรับทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ข้อ ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเท หรือระบาย อุจจาระหรือปัสสาวะจากอาคาร หรือยานพาหนะลงในที่สาธารณะ หรือในสถานสาธารณะ

ข้อ ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ให้คอมไฟ ป้าย ศาลาที่พัก ม้านั่ง ส้วม หรือสิ่งใดที่ราชการส่วนราชการส่วนท้องถิ่น ราชการอื่น หรือรัฐวิสาหกิจให้จัดทำไว้เพื่อสาธารณชนเกิดความเสียหายหรือใช้ประโยชน์ไม่ได้

ข้อ ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดป็นป้าย นั่ง หรือขึ้นไปบนรั้ว กำแพง ต้นไม้ หรือสิ่งค้ำยันต้นไม้ ในที่สาธารณะ

ข้อ ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดยืน นั่ง หรือนอนบนราวสาธารณะ หรือนอนในที่สาธารณะ

ข้อ ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเล่นวอลเลย์บอล ตะกร้อ หรือกีฬาใด ๆ บนถนน หรือในที่สาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสถานสาธารณะที่มีประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นห้ามไว้

ข้อ ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งต่าง ๆ ในที่สาธารณะ เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเป็นการกระทำของราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการอื่นหรือรัฐวิสาหกิจ หรือของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำได้ หรือเป็นการวางไว้เพียงชั่วคราว

การติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะโดยมิได้มีหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับอนุญาตแต่มิได้ปฏิบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการตามวรรคหนึ่ง ปลด หรือรื้อถอน ภายในเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นละเลย เพิกเฉย นอกจากมีความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินคดีตามข้อบัญญัติต่อไป

ข้อ ๔๐ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ที่อาคารในลักษณะที่สกปรกรกรุงรัง หรือไม่เป็นระเบียบ เรียบร้อย และมีสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากสถานที่สาธารณะ

ถ้ามีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีหนังสือเตือนให้เก็บหรือจัดทำให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ถ้ามีผู้ติดตั้งเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารละเลย เพิกเฉย นอกจากมีความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามข้อบัญญัติต่อไป

เจ้าของอาคารที่ตั้งอยู่ในระยะไม่เกิน ๒๐ เมตร จากขอบทางเดินรถที่มีผิวจราจรกว้างไม่ต่ำกว่า ๘ เมตร และที่ผู้สัญจรไปมาอาจเห็นอาคารหรือบริเวณอาคารได้จากถนนนั้น ต้องดูแลรักษาอาคารนั้นมีให้สกปรกรกรุงรัง

ข้อ ๔๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้
- (๒) สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด
- (๓) ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดความสกปรกหรือความไม่เป็นระเบียบหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป
- (๔) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและดำเนินคดีตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๔๒ เมื่อมีการกระทำความผิดตามข้อบัญญัติเกิดขึ้น และพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจทราบตัวผู้กระทำความผิดให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นนั้นทุกคนร่วมกันขจัด หรือแก้ไขไม่ให้สิ่งผิดกฎหมายปรากฏอยู่ในสาธารณะหรือสถานสาธารณะต่อไป

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการและให้วางระเบียบการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ได้จับกุบผู้กระทำความผิดตามข้อบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้กระทำความผิดจัดการลบ ล้าง กวาด เก็บตักแต่ง ปรับปรุงสิ่งที่เป็นความผิดมิให้ปรากฏอีกต่อไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมปฏิบัติตามให้คดีเป็นอันเลิกกัน ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดทำหรือมอบหมายให้ผู้อื่นจัดทำให้เกิดความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยและให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายในการขจัดทำความสะอาดหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริงให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่การชดใช้ค่าใช้จ่ายไม่ลบล้างการกระทำความผิดหรือระงับการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

ข้อ ๔๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศกำหนดเวลาห้ามเข้า หรืออยู่ในสถานสาธารณะประกาศนั้น ให้ติดตั้งหรือแขวนไว้ในบริเวณสถานสาธารณะที่ห้ามนั้นซึ่งเห็นได้งาน

ข้อ ๔๕ บรรดาความผิดตามข้อบัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งและพนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายใน ๑๕ วัน แล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไป

ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไป

ข้อ ๔๖ ภายใต้ข้อบัญญัติข้อ ๔๕ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับที่เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามข้อบัญญัติให้พนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมกระทำความผิด หรือผู้ที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดนั้น พร้อมด้วยยานพาหนะ เครื่องมือและสิ่งของที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอดูบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดข้อบัญญัตินี้ ประชาชนผู้พบเห็นอาจแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้า

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๙ ,ข้อ ๑๔, ข้อ ๓๖ ,ข้อ ๓๗หรือข้อ ๓๘ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ประกาศตาม ข้อ ๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๖ , ข้อ ๒๑ หรือข้อ ๒๘, ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท

ข้อ ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๕,ข้อ ๒๐,ข้อ ๒๒ ,ข้อ ๒๖,ข้อ
๒๙,ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒, ข้อ ๓๕,ข้อ ๓๙และข้อ ๔๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน

ข้อ ๕๒ ผู้ใดขับซึ่รถบรรทุกมูลสัตว์ กรวด หิน ดิน ทราย มูลฝอย หรือมีน้ำมันและวัตถุ
ดังกล่าวได้ตกลง ลิว ฟุ้งกระจาย หรือรั่วไหลลงบนถนน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน

ข้อ ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๒,ข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๗
หรือข้อ ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน

ข้อ ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่งข้อ ๑๙,ข้อ๒๓,ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๓ วรรค
หนึ่ง หรือข้อ ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน

ข้อ ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๔ หรือข้อ ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง
พันบาท

นอกจากต้องระวางโทษปรับตามวรรคหนึ่งแล้วผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ ข้อ ๒๔ หรือข้อ ๒๕ต้อง
ระวางโทษปรับอีกวันละหนึ่งร้อยบาท เรียงรายวันจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อ ๕๖ พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ
๔๘ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามที่ที่มีการแจ้งความนั้น

ข้อ ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติตำบลนี้ มีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ.
๒๕๓๕

ข้อ ๕๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูล
และมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ โดยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้
ครอบครองสถานที่ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูล
และมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เจ้าของอาคารสถานที่จะต้องให้
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเท่านั้น เก็บสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตากอาคารสถานที่
โดยเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่

เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

จำสิบเอก

(บุญเยี่ยม หมั่นกระโทก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายยงยุทธ จรเสมอ)

นายอำเภอโชคชัย

บัญชีแนบท้ายอัตราค่าธรรมเนียม

๑.	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตปิดแผ่นประกาศ หรือเขียนข้อความหรือภาพ ติดตั้งเขียนป้ายหรือ เอกสารหรือสิ่งหรือโปรยแผ่นประกาศเพื่อโฆษณาแก่ประชาชน	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
๒.	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการรับทำการเก็บและขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
๓.	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
๔.	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการหาประโยชน์จากการจัดการ สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
๕.	ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย		
	๕.๑ การเก็บและขนมูลฝอย		
	๕.๑.๑ กรณีมีปริมาณมูลฝอย ไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๑๕๐ บาท
	๕.๑.๒ กรณีมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็น หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัมหรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตรให้เก็บ	หน่วยละ	๑๕๐ บาท
	๕.๒ การกำจัดมูลฝอย		
	๕.๒.๑ กรณีมีปริมาณมูลฝอยไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒๐๐ บาท
	๕.๒.๒ กรณีมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็น หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัมหรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตรให้เก็บ	หน่วยละ	๒๐๐ บาท
	๕.๓ ในกรณีมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน ตามข้อ ๕.๑หรือ๕.๒ เกิน ๓,๖๐๐ กิโลกรัมหรือ ๑๘,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑๘ ลูกบาศก์เมตรให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่ม จาก ๕.๑ และ ๕.๒ ได้อีกโดยคิดเป็นหน่วยหน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตรหรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตรในอัตรา	หน่วยละ	๒๐๐ บาท
	๕.๔ การเก็บและขนมูลฝอย หรือการกำจัดมูลฝอยในลักษณะครั้งคราว		
	๕.๔.๑ การเก็บและขนมูลฝอยเป็นรายครั้งให้เป็นหน่วย หน่วยละ๑๒๐ กิโลกรัมหรือ ๖๐๐ลิตรหรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ให้เก็บหน่วยละ		๒๐๐ บาท
	๕.๔.๒ ในกรณีมีปริมาณมูลฝอยที่เก็บและขนเป็นรายครั้ง เกิน ๒๔๐ กิโลกรัมหรือ ๑,๒๐๐ ลิตรหรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๕.๔.๑ ได้อีกโดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๔๐ กิโลกรัมหรือ ๑,๒๐๐ ลิตรหรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราหน่วยละ		๒๐๐ บาท

- ๕.๔.๓ การกำจัดมูลฝอยเป็นรายครั้งให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ
๑๒๐ กิโลกรัมหรือ ๖๐๐ลิตรหรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร
และให้เก็บหน่วยละ ๒๐๐ บาท
- ๕.๔.๔ ในกรณีมีปริมาณมูลฝอยที่กำจัดเป็นรายครั้งเกิน ๒๔๐ กิโลกรัม
หรือ ๑,๒๐๐ ลิตรหรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร
ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๕.๔.๓ ได้อีกโดยคิดเป็นหน่วย
หน่วยละ ๒๔๐ กิโลกรัมหรือ ๑,๒๐๐ ลิตรหรือ๑.๒ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราหน่วยละ ๒๐๐ บาท
- ๕.๕ การเก็บและขนสิ่งปฏิกูล
หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูล ในลักษณะครั้งคราว
- ๕.๕.๑ การเก็บและขนสิ่งปฏิกูลเป็นรายครั้ง
ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๐๐ กิโลกรัม
หรือ ๕๐๐ ลิตร หรือ ๐.๕ ลูกบาศก์เมตร
และให้เก็บหน่วยละ ๒๕๐ บาท
- ๕.๕.๒ ในกรณีมีปริมาณสิ่งปฏิกูลที่เก็บและขนเป็นรายครั้ง
เกิน ๒๐๐กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ
๑ ลูกบาศก์เมตรให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก๕.๕.๑ ได้อีก
โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร
หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราหน่วยละ ๒๕๐ บาท
- ๕.๕.๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลเป็นรายครั้ง
ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๐๐ กิโลกรัม หรือ ๕๐๐ ลิตร
หรือ ๐.๕ ลูกบาศก์เมตรและให้เก็บหน่วยละ ๓๐๐ บาท
- ๕.๕.๔ ในกรณีมีปริมาณสิ่งปฏิกูลที่กำจัดเป็นรายครั้ง
เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ
๑ ลูกบาศก์ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๕.๕.๓ ได้อีก
โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร
หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราหน่วยละ ๓๐๐ บาท
- ๕.๕ ในกรณีที่คำนวณปริมาณสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยแล้ว
เศษเกินกึ่งหนึ่งของหน่วยตามที่กำหนดใน
๕.๑ถึง ๕.๕ ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย”